

[Undervisnings- og forskningsministeren]

ser i udlandet, så er det værst for én selv, så har man ikke de SU-år at bruge, når man kommer hjem. Frihed under ansvar.

Det er noget, regeringen i lighed med Centrum-Demokraterne ønsker gennemført som led i den internationalisering, vi skal have, og som vil gavne de danske uddannelser. Der står ikke noget om det i dagsordenen, men der er så mange ting, der ikke står noget om i dagsordenen. Vi kan ikke ordne alting i form af dagsordener.

Til slut vil jeg endnu en gang takke flertallet, som har sikret, at der ikke pludselig bliver uklarhed med hensyn til, hvad der gælder på dette felt. Og jeg vil indbyde Socialdemokraterne til at være med mere konstruktivt i de kommende uger og måneder, når vi skal drøfte andre ting af betydning for de videregående uddannelser.

Helle Degn (S):

Jeg vil også takke for debatten. Jeg synes, vi nu har fået konstateret et uddannelsespolitisk flertal imod ministeren, som blev afværget af regeringens parlamentariske grundlag. Det kan jo godt være det, der er baggrunden for, at ministeren meget krampagtigt starter med at understrege, at nu er der skabt klarhed om optagelsesbekendtgørelsen.

For det første er der skabt den klarhed, at mellemuddannelserne skal ind i modsætning til, hvad undervisningsministeren havde forestillet sig. Så må vi andre jo konstatere, at det kan vi så glæde os over.

For det andet er der skabt den »klarhed«, at der i den dagsorden, som ministeren får som en afværgedagsorden, står, at man skal koordinere ved ensartede uddannelser.

Og for det tredje må man sige, at debatten resulterer i, at hele bachelorproblemstillingen fortsat ligger uafklaret, regeringen har skubbet den foran sig.

Ministeren siger, at regeringen har sørget for at skaffe stadig flere pladser. Det er rigtigt, men samtidig må ministeren erkende, at behovet er vokset, og at ministeren sidder tilbage med et problem, der ikke er løst.

Ministeren siger, at hans opfattelse er, at vi nu er tæt ved mætningspunktet. Her er der milevid forskel mellem undervisningsministerens fremtidsperspektiver og Socialdemokratiets fremskridtsperspektiver. Vi kan ikke undvære

et vældigt uddannelsesmæssigt løft. Den teknologi og de miljøkrav osv., vi står foran på vej ind i 90'erne, forudsætter et vældigt uddannelsesmæssigt løft af den danske befolkning. Derfor skal vi tværtimod takke de ungdomsgenerationer, som nu kræver plads i uddannelsessystemet og også vil lægge ressourcer til at gennemføre en videregående uddannelse.

Angående kvotesystemet, her kvote 2, siger ministeren, at der er gryende forståelse for, at det alene overlades til institutionerne at afgøre det. Det mener jeg netop ikke. Jeg mener, det er en fejlslutning hos ministeren. Det er jo netop for at afværge denne problemstilling, at der står i den afværgedagsorden, som regeringens parlamentariske grundlag kommer med, at nu skal man koordinere ensartede uddannelsers optagelsesregler. Derfor er det en uforsvarlig måde at konkludere på.

Ministeren sagde også, at Socialdemokratiet ikke ville være med til en afklaring. Det er noget snak, for det var jo netop det, Socialdemokratiet ønskede, og det var derfor, vi på et meget tidligt tidspunkt fremsatte forslag om en forespørgselsdebat, så alle partier i Folketinget kunne få lejlighed til over for offentligheden at give udtryk for deres synspunkter i sagen. Resultatet var, at ministeren så sig omringet af sit eget parlamentariske grundlag, som vaklede, og derfor var nødt til at indgå aftaler om at få ændret i den bekendtgørelse, han havde sendt ud.

Til ordføreren for Kristeligt Folkeparti, hr. Lysholm Christensen, vil jeg sige, at der ligger også et forskelligt syn hos Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet, i og med at hr. Lysholm Christensen kan sige, at det netop er godt, at man på seminarierne ser forskellighed med hensyn til optagelseskravene.

Jeg synes netop, at det er et eksempel på, at det ikke er rimeligt over for de unge, at der er ét sæt optagelsesregler i Jylland og et andet sæt optagelsesregler på Sjælland. Det er ikke fornuftigt, og det er ikke rimeligt og fair over for de unge, som ønsker en læreruddannelse.

Jeg synes, man kan glæde sig over at konstatere, at der er et parlamentarisk flertal, som ønsker at fastholde kravet om en ændring i bekendtgørelsen om, at mellemuddannelserne fortsat skal give adgang til optagelse, at bachelorproblemerne sejler, og at vi nu er nødt til at indgå i nogle mere seriøse drøftelser om, hvor-